

EDUSKUNNAN VASTAUS 108/2003 vp

Hallituksen esitys ajoneuvoverolaiksi

Asia

Hallitus on antanut eduskunnalle esityksensä ajoneuvoverolaiksi (HE 111/2003 vp).

Valiokuntakäsittely

Valtiovarainvaliokunta on antanut asiasta mietinnön (VaVM 36/2003 vp).

Päätös

Eduskunta on hyväksynyt seuraavan lain:

Ajoneuvoverolaki

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 luku

Yleiset säännökset

1 §

Lain soveltamisala

Suomessa rekisteröidystä tai Suomessa käytettävästä ajoneuvosta suoritetaan valtiolle ajoneuvoveroa ja ulkomailla rekisteröidyistä Suomessa tilapäisesti käytettävistä ajoneuvoista ajoneuvoverona kannettavaa kiinteää veroa ja kulusveroa siten kuin tässä laissa säädetään.

2 §

Muiden lakien soveltaminen

Jollei tässä laissa toisin säädetä, ajoneuvoveron kanton sovelletaan soveltuvien osin, mitä veronkantolaissa (611/1978) tai sen nojalla sää-

detään, samoin kuin veronlisäyksestä ja viivekorosta annetussa laissa (1556/1995) sekä verojen ja maksujen perimisestä ulosottotoimin annetussa laissa (367/1961) säädetään.

Jollei tässä laissa toisin säädetä, ajoneuvojen luokitteluun ja suurimpaan sallittuun kokonaismassaan sekä ajoneuvojen rekisteröintivelvollisuuden sovelletaan ajoneuvolakia (1090/2002) ja sen nojalla annettuja asetuksia sekä ajoneuvojen rekisteröinnistä annettua asetusta (1598/1995) ja tieliikennelain (267/1981) sekä sen nojalla säädettyjä perusteita. Ajoneuvoihin, jotka on rekisteröity tai joiden olisi pitänyt olla rekisteröitynä Ahvenanmaan maakunnassa, sovelletaan vastaavasti, mitä Ahvenanmaan maakuntalainsäädännössä säädetään.

Jollei tässä laissa toisin säädetä, verotustietojen käyttöön ja luovutukseen sovelletaan soveltuvien osin, mitä ajoneuvoliikennerekisteristä annetussa laissa (541/2003) säädetään.

2 luku

Ajoneuvovero

3 §

Ajoneuvoveron rakenne

Ajoneuvoverolla tarkoitetaan perusveron osuudesta tai käyttövoimaveron osuudesta taikka perusveron ja käyttövoimaveron yhteenlasketusta osuudesta koostuvaa veroa. Ajoneuvovero ovat myös muualla kuin Suomessa rekisteröidystä ajoneuvosta kannettavat kiinteä vero ja kulutusvero.

4 §

Veronalaiset ajoneuvot

Ajoneuvoveroa on suoritettava ajoneuvorekisteriin merkitystä luokkiin M ja N kuuluvista ajoneuvoista. Muualla kuin Suomessa rekisteröidyistä ajoneuvoista on suoritettava kiinteää veroa ja kulutusveroa siten kuin 38—44 §:ssä säädetään. Ajoneuvovero suoritetaan myös ajoneuvosta, jonka olisi tullut olla ajoneuvorekisteriin merkittynä.

Auton alustalle rakennettua työkonetta ei katsota 1 momentissa tarkoitetuksi ajoneuvoksi, jos se on N₂- tai N₃-luokan ajoneuvo, joka on varustettu erityisillä välineillä työn tekoa varten ja jos sitä ei ole tarkoitettu muun tavaran kuin työssä tarpeellisten työvälineiden ja tarvikkeiden kuljettamiseen.

Ajoneuvo, jota ei ole ajoneuvorekisterissä luokiteltu M-, N- tai muuhun ajoneuvoluokkaan, katsotaan verotuksessa kuuluvaksi tie liikennelainsäädännön mukaiseen ajoneuvoluokkaan ajoneuvon laadun mukaan.

5 §

Verovelvollinen

Ajoneuvon rekisteriin merkitty omistaja tai rekisteriin merkitty haltija on velvollinen suorittamaan ajoneuvosta ajoneuvoveroa rekisteriin merkityltä omistus- tai haltijuusajaltaan. Jos re-

kisteriin on merkitty sekä omistaja että haltija, haltija on verovelvollinen. Jos verovelvollisia on enemmän kuin yksi, he ovat yhteisvastuussa veron suorittamisesta.

Jos liikenteessä käytetään rekisteröimätöntä ajoneuvoa tai rekisteriin merkitty tieto on virheellinen, verovelvollinen on se, jonka olisi tullut olla rekisterissä ajoneuvojen rekisteröinnistä annetun asetuksen mukaan omistajana. Jollei omistajaa voida osoittaa tai jos rekisteröimätöntä ajoneuvoa on käytetty omistajan tai haltijan suostumuksesta, verovelvollinen on se, jonka käytössä ajoneuvon on katsottava olleen.

Edellä 1 momentissa tarkoitettuna verovelvollisena pidetään myös ajoneuvon omistajaa, joka ei ole rekisteröitynyt, vaikka ajoneuvon edellinen omistaja on tehnyt ajoneuvojen rekisteröinnistä annetun asetuksen 19 §:ssä tarkoitetun ilmoituksen. Jos ajoneuvon omistaja on laiminlyönyt rekisteröinnin ja ajoneuvon nimiinsä rekisteröinyt omistaja on ottanut vastatakseen verosta, verovelvollisuus määräytyy 6 §:n mukaisesti. Jos ajoneuvon nimiinsä rekisteröivä omistaja ei ota vastatakseen verosta, verovelvollisuus määräytyy 1 momentin mukaisesti.

Yhteisvastuullisista verovelvollisista vero maksuunpannaan ajoneuvon rekisteriin ensimmäiseksi omistajaksi tai haltijaksi merkitylle henkilölle. Jos veroa ei saada perityksi ensimmäiseksi merkityltä verovelvolliselta tai jos maksuunpanon muutokseen on muu erityinen syy, vero maksuunpannaan muulle yhteisvastuulliselle verovelvolliselle.

Ajoneuvon rikoksella haltuunsa saanut henkilö on velvollinen suorittamaan veron ajalta, jolta ajoneuvon omistajalle tai haltijalle on myönnetty vapautus verosta 19 §:n 1 momentin 1 kohdan nojalla.

6 §

Verosta vastattavaksi ottaminen

Kun ajoneuvo luovutetaan, luovutuksensaaja voi ottaa vastatakseen verosta myös siltä ajalta, jonka ajoneuvo on ollut sellaisen henkilön omistuksessa, joka on laiminlyönyt ajoneuvojen rekisteröinnistä annetun asetuksen 11 §:ssä sääde-

tyn rekisteri-ilmoituksen omistusoikeuden siirtymisestä. Menettelystä ja veronkannosta verosta vastattavaksi otettaessa säädetään 16 §:ssä.

Jos luovutuksensaaja ottaa vastatakseen verosta 1 momentin mukaisesti ja suorittaa veron, luovuttaja vapautuu verovelvollisuudesta. Jos luovutuksensaaja ilmoittaa, ettei hän ota vastatakseen verosta, häntä ja ajoneuvon luovuttajaa pidetään verovelvollisena omistusajaltaan siten kuin 5 ja 8 §:ssä säädetään.

7 §

Verovelvollisuuden siirto

Verovelvollinen voi siirtää verovelvollisuuden sopimuksen perusteella toiselle henkilölle. Sopimus on tehtävä kirjallisesti Ajoneuvohallintokeskuksen vahvistamaa lomaketta käyttäen. Verovelvollisuuden vastaanottaja vastaa verosta niiden perusteiden mukaan, jotka koskevat alkuperäistä verovelvollista. Jos verovelvollisuuden siirto on ilmeisesti tehty veron maksun välttämiseksi, vero voidaan maksuunpanna siten kuin siirtoa ei olisi tehty.

Ajoneuvohallintokeskus voi hyväksyä määrämillään ehdoilla tai hylätä verovelvollisuuden siirtämisen. Jos verovelvollisuuden vastaanottaja ei suorita veroa säädetyllä tavalla, Ajoneuvohallintokeskus voi määrätä verovelvollisuuden siirtäjän ja vastaanottajan vastaamaan verosta yhteisvastuullisesti.

8 §

Verovelvollisuuden alkaminen ja päättyminen

Verovelvollisuus alkaa:

- 1) sinä päivänä, kun ajoneuvo ensi- tai uudelleenrekisteröidään;
- 2) sitä seuraavasta päivästä, kun rekisteriin merkityn ajoneuvon omistaja- tai haltijatieto muuttuu siten, että vero on maksuunpantava uudelle verovelvolliselle;
- 3) sinä päivänä, kun verosta vapaa ajoneuvo muutosrekisteröidään tai muutoskatsastetaan veronalaiseksi; tai

4) verovapautuksen edellytysten päättymispäivää seuraavasta päivästä lukien.

Jos verovelvollisuuden alkamisen ajankohtaa 5 §:n 2 momentin tarkoittamissa tapauksissa ei voida selvittää, verovelvollisuus voidaan arvion perusteella vahvistaa alkavaksi enintään 12 kuukautta ennen sitä päivää, jona Ajoneuvohallintokeskus sai tiedon 5 §:n 2 kohdassa tarkoitetusta ajoneuvon käytöstä.

Verovelvollisuus päättyy sinä päivänä, kun:

- 1) ajoneuvo poistetaan rekisteristä;
- 2) ajoneuvon omistaja- tai haltijatieto muuttuu siten, että vero on maksuunpantava uudelle verovelvolliselle;
- 3) verollinen ajoneuvo muutosrekisteröidään tai muutoskatsastetaan verovapaaksi; tai
- 4) verovapautuksen edellytykset alkavat.

Jos edellä 3 momentin 1 kohdassa tarkoitettua tapauksessa ajoneuvon kilpien palautuspäivä on aiempi kuin rekisteristäpoistopäivä, verokausi päättyy kilpien palautuspäivään.

Edellä 3 momentin 2 ja 4 kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa verovelvollisuuden päättymisen edellytyksenä on, että verovelvollisuuden päättymisen perusteesta on tehty ajoneuvojen rekisteröinnistä annetussa asetuksessa tarkoitettu rekisteri-ilmoitus. Jos voidaan luotettavasti osoittaa, että verovelvollisuuden päättymisen peruste on syntynyt ilmoituksen tekoa aikaisemmasta ajankohdasta, verovelvollisuuden voidaan katsoa päättyneen tuona ajankohtana.

Ajoneuvon luovutuspäivän verosta vastaa luovuttaja, ja haltijana olemisen viimeisen päivän verosta haltija.

9 §

Ajoneuvoveron määrä

Ajoneuvoveron päivää kohden kannettava määrä on perusveron osuus lisättynä käyttövoimaveron osuudella. Veron määrä verokaudelle lasketaan kertomalla perus- ja käyttövoimaveron päiväkohtaisten määrien summa verokaudessa olevien päivien lukumäärällä.

Vero määrätään niiden tietojen perusteella, jotka on ilmoitettu tai olisi pitänyt ilmoittaa rekisteriä pitävälle viranomaiselle.

10 §

Perusvero

Perusveroa määrätään henkilö- ja paketti-autolle (M_1 -, N_1 -, M_1G - ja N_1G -luokka) sekä erikoisautolle, jonka suurin sallittu kokonaismassa on enintään 3 500 kilogrammaa.

Perusveron määrä päivää kohden on 26 senttiä ajoneuvosta, joka on otettu käyttöön ennen tammikuun 1 päivää 1994, ja 35 senttiä ajoneuvosta, joka on otettu käyttöön mainittuna päivänä tai sen jälkeen.

11 §

Käyttövoimavero

Ajoneuvolle, jota käytetään muulla voimalla tai polttoaineella kuin moottoribensiinillä, määrätään käyttövoimaveroa. Käyttövoimaveron määrä päivää kohden on:

1) henkilöautosta (M_1 - ja M_1G -luokka) ja kaksikäyttöautosta (N_1 -luokka) sekä ajoneuvosta, joka siihen tehtyjen katsastamattomien muutosten johdosta vastaa käyttötarkoitukseltaan lähinnä henkilöautoa, 6,7 senttiä jokaiselta kokonaismassan alkavalta sadalta kilogrammalta;

2) pakettiautosta (N_1 - ja N_1G -luokka), matkailuautosta (M_1 -luokka) ja huoltoautosta (M_1 -, N_1 -, N_2 -, N_3 -, M_1G -, N_1G -, N_2G - ja N_3G -luokka) 0,9 senttiä jokaiselta kokonaismassan alkavalta sadalta kilogrammalta;

3) kuorma-autosta (N_2 -, N_3 -, N_2G - ja N_3G -luokka), jossa ei käytetä perävaunua, jokaiselta kokonaismassan alkavalta sadalta kilogrammalta 1,0 senttiä 12 000 kilogramman kokonaismassaan saakka ja jokaiselta tämän massan ylittävältä kokonaismassan alkavalta sadalta kilogrammalta 2,2 senttiä, jos ajoneuvossa on kaksi akselia. Vero on jokaiselta kokonaismassan alkavalta sadalta kilogrammalta 1,3 senttiä, jos ajoneuvossa on kolme akselia, 1,2 senttiä, jos ajoneuvossa on neljä akselia, ja 1,1 senttiä, jos ajoneuvossa on viisi akselia tai useampia;

4) kuorma-autosta (N_2 -, N_3 -, N_2G - ja N_3G -luokka), joka on varustettu ja jota käytetään puoliperävaunun vetoon, 3,1 senttiä jokaiselta koko-

naismassan alkavalta sadalta kilogrammalta, jos ajoneuvossa on kaksi akselia, 2,3 senttiä, jos akseleita on kolme, 2,0 senttiä, jos akseleita on neljä, ja 1,8 senttiä, jos ajoneuvossa on viisi akselia tai useampia;

5) kuorma-autosta (N_2 -, N_3 -, N_2G - ja N_3G -luokka), joka on varustettu ja jota käytetään varsinaisen tai keskiakseliperävaunun vetoon, 3,1 senttiä jokaiselta kokonaismassan alkavalta sadalta kilogrammalta, jos ajoneuvossa on kaksi akselia, 2,5 senttiä, jos akseleita on kolme, 2,3 senttiä, jos akseleita on neljä, ja 2,0 senttiä, jos ajoneuvossa on viisi akselia tai useampia.

Erikoisautona rekisterissä olevan ajoneuvon vero on sama kuin akseliluvultaan vastaavan M- tai N-luokan ajoneuvon vero. Erikoisauton ajoneuvoluokka määrätään tarkemmin niiden ajoneuvojen luokituksesta annettujen säännösten mukaan, joita sovellettaisiin, jos ajoneuvon rekisteriin merkittyä luokkaa tarkistettaisiin verokauden alkaessa.

Kuorma-autoa, joka on varustettu perävaunun vetoautoksi, katsotaan käytettävän perävaunun vetoon, jollei muuta ilmoiteta. Jos perävaunun vetoon varustettua kuorma-autoa ei käytetä perävaunun vetoon, ajoneuvon omistajan tai haltijan on ilmoitettava siitä kuorma-auton ensi- ja uudelleenrekisteröinnin yhteydessä tai ennen perävaunun käytön lopettamista. Vastaavasti etukäteen on tehtävä ilmoitus, jos kuorma-autoa, josta on tehty perävaunun käytön lopettamisilmoitus, ryhdytään käyttämään perävaunun vetoon. Ilmoitus tehdään vahvistettua lomaketta käyttäen rekisteröintiä suorittavassa katsastus-toimipaikassa tai Ajoneuvohallintokeskukselle.

12 §

Verosta vapaat ajoneuvot

Ajoneuvoverosta ovat vapaat:

1) ajoneuvojen rekisteröinnistä annetun asetuksen 36 §:n 1 momentin c ja d kohdan mukaisesti C- tai CD-tunnuksella rekisteröity ajoneuvo;

2) Euroopan yhteisöjen Suomessa sijaitsevien toimielinten omistamat tai hallitsevat ajo-

neuvot tai muun kansainvälisen sopimuksen perusteella verosta vapaat ajoneuvot;

3) ajoneuvot, jotka on katsastettu ja rekisteröity ajoneuvolain 24 §:n mukaiseksi museoajoneuvoksi;

4) pelastus- ja sairausautot;

5) linja-autot (M₂- ja M₃-luokka);

6) puolustusvoimien yksin omistamat ja hallitsemat sotilasajoneuvot, joita ei ole merkitty ajoneuvorekisteriin;

7) ajoneuvojen rekisteröinnistä annetun asetuksen 38 §:n mukaisesti vientirekisteröidyt ulkomaille vietävät ajoneuvot;

8) ajoneuvojen rekisteröinnistä annetun asetuksen 51 §:n mukaiset Suomessa tilapäisesti käytettävät ajoneuvot;

9) ajoneuvojen rekisteröinnistä annetun asetuksen 46 §:n mukaisesti ajoneuvot, joita käytetään koenumeroilvin näiden tilapäiseen käyttöön liittyvin rajoituksin;

10) ajoneuvojen rekisteröinnistä annetun asetuksen 48 §:n mukaisesti ajoneuvot, joiden käyttöön on annettu siirtolupa;

11) moottoriajoneuvot, joissa käytetään pääasiallisesti puu- tai turveperusteista polttoainetta; ja

12) henkilö- ja pakettiautot sekä erikoisautot, joista verovelvollisena on ja joita käyttää valtio tai sen laitos, lukuun ottamatta valtion liikelaitoksista annetussa laissa (1185/2002) tarkoitettua liikelaitoksen ajoneuvoja.

Käyttövoimaverosta ovat vapaat polttoainemaksusta annetun lain (/2003) 6 §:n 1 momentin 5 kohdassa tarkoitettut metaanista koostuvaa polttoainetta käyttävät henkilö- ja pakettiautot.

3 luku

Ajoneuvoveron kanto

13 §

Verokausi

Jollei 14 §:n 3 momentista muuta johdu, ajoneuvovero kannetaan verokaudelta, jonka pituus on 12 kuukautta. Ajoneuvovero maksuun-

pannaan verovelvollisen omistus- tai haltijuusajalta päiväkohtaisena verona.

14 §

Verokauden alkaminen ja päättyminen

Verokausi alkaa:

1) päivästä, jona 8 §:ssä tarkoitettu verovelvollisuus alkaa;

2) edellisen verokauden päättymistä seuraavasta päivästä;

3) päivänä, jona rekisteriin ilmoitetaan ajoneuvon muutos veronlaiseksi ajoneuvoksi; tai

4) päivänä, jona ajoneuvo muutoksikatsastetaan tai muutosrekisteröidään veronlaiseksi.

Luovutuksensaajan verokausi, silloin kun luovutuksensaaja ottaa vastattavakseen verosta 6 §:n mukaisesti, alkaa rekisteriin merkityn edellisen omistajan verokauden päättymispäivää seuraavasta päivästä.

Verokausi päättyy 1 tai 2 momentissa tarkoitettuun päivästä alkavan 12 kuukauden ajanjakson viimeisenä päivänä tai:

1) päivänä, jona 8 §:ssä tarkoitettu verovelvollisuus päättyy;

2) seuraavan verokauden alkamista edeltävänä päivänä;

3) päivänä, jona rekisteriin ilmoitetaan ajoneuvon muutos verovapaaksi ajoneuvoksi;

4) päivänä, jona ajoneuvo muutoksikatsastetaan tai muutosrekisteröidään verovapaaksi; tai

5) päivänä, josta alkaen 35 §:ssä tarkoitettu oikeus vapautukseen vammaisuuden perusteella on voimassa.

15 §

Ajoneuvoveron maksuunpano

Ajoneuvovero maksuunpannaan viipymättä, kun verokausi on alkanut tai kun verotukseen vaikuttava ajoneuvon laadun muutos tai muu verotusta varten tarvittava tieto on merkitty rekisteriin tai on muutoin tullut Ajoneuvohallintokeskuksen tietoon. Maksuunpano toimitetaan verovelvollista kuulematta.

16 §

Veronkanto verosta vastattavaksi otettaessa

Jos ajoneuvon luovuttaja on laiminlyönyt rekisteri-ilmoituksen tekemisen ja 6 §:ssä tarkoitettua ajoneuvon luovuttajan veroa ei ole maksuunpantu luovuttajalle, vero kannetaan vastattavaksi otettavana verona ensiksi siltä luovutuksen saajalta, joka on rekisteröinyt ajoneuvon nimiinsä. Vastattavaksi otettavan veron määrään ei tällöin sovelleta 62 §:n säännöksiä pienimmästä perittävästä määrästä. Maksuunpano toimitetaan kuulematta ajoneuvon luovutuksen saajaa. Jos luovutuksen saaja ilmoittaa Ajoneuvohallintokeskukselle, ettei hän ota vastatakseen verosta, maksuunpano peruutetaan. Vero kannetaan tämän jälkeen luovuttajalta ja luovutuksen saajalta heidän omistusaikansa mukaan.

Jos 1 momentissa tarkoitettua veroa ei ole suoritettu viimeistään eräpäivänä, Ajoneuvohallintokeskus voi maksuunpanna veron ajoneuvon luovuttajalle. Luovutuksen saaja voi kuitenkin maksuunpanon jälkeen Ajoneuvohallintokeskukselle tehtävällä ilmoituksella ottaa vastattavakseen verosta.

17 §

Ajoneuvoveron kanto veroperusteen muuttuessa

Jos edellä 10 §:ssä tarkoitettun perusveron tai 11 §:ssä tarkoitettun käyttövoimaveron määrää muutetaan siten, että ajoneuvosta olisi kannettava jäljellä olevalta verokaudelta enemmän tai vähemmän veroa kuin on maksuunpantu, uusien veroperusteiden mukainen määrä voidaan kantaa tai palauttaa ajoneuvoa koskevan seuraavan maksuunpanon yhteydessä taikka vähentää palautuksesta tai lisätä palautukseen, joka verovelvolliselle olisi suoritettava.

Jos veron muuttunutta osaa ei voida kantaa muun maksuunpanon yhteydessä tai palautuksen vähennyksenä, se kannetaan tai palautetaan erikseen.

18 §

Veron maksaminen erissä ja maksutapalisää

Verovelvollisen ennen kunkin verokauden ensimmäistä eräpäivää tekemästä pyynnöstä Ajoneuvohallintokeskus voi jakaa maksuunpantavan veron määrän maksettavaksi kahdessa tai neljässä erässä. Tällöin erien määriin lisätään maksutapalisää 5 euroa erää kohden. Maksutapaa noudatetaan, kunnes verovelvollinen pyytää maksutavan muutosta. Pyyntö on tehtävä ennen verokauden alkua.

Jos rekisteriin merkitty uusi verovelvollinen verovelvollisuutensa alkaessa maksaa verolipussa olevan eriin jaetun veron osan, hänen katsotaan tehneen 1 momentissa tarkoitettua pyynnön.

Maksuunpanon oikaisussa, jälkiverotuksessa tai muutoksenhakuun annetun päätöksen johdosta maksuunpantava vero kannetaan yhdessä erässä.

19 §

Veronkanto eräissä tapauksissa

Ajoneuvoveroa ei tarvitse suorittaa siltä ajalta, jona ajoneuvo on:

- 1) ilmoitettu poliisille anastetuksi;
- 2) takavarikoitu tai otettu muutoin poliisin tai autoverosta huolehtivan viranomaisen haltuun;
- 3) ulosmitattu ulosottoviranomaisen haltuun;
- 4) otettu romuajoneuvona kunnan haltuun; tai
- 5) osoitettu tuhoutuneeksi tai romutetuksi.

Edellä 1 momentissa tarkoitetuissa tapauksissa veron maksuunpanoa oikaistaan. Oikaisu tehdään hakemuksetta, jos oikaisun peruste on Ajoneuvohallintokeskuksen tiedossa. Maksettua veroa palautetaan verovelvolliselle siten kuin 32 §:ssä säädetään.

Jos ajoneuvo otetaan uudelleen käyttöön, vero maksuunpannaan 1 momentissa tarkoitettua perusteen päättymispäivästä alkaen. Jos verokausi ei ole vielä päättynyt, vero kannetaan verokauden jäljellä olevalta ajalta.

20 §

Ajoneuvon rekisteritietojen muuttuminen verokauden aikana

Jos ajoneuvo muutosrekisteröidään tai muutoksastetaan verokauden aikana siten, että suoritettavan ajoneuvoveron määrä muuttuu, ajoneuvoveroa maksuunpannaan lisää muutoksen tapahtumispäivästä alkaen tai liikaa maksettua veroa palautetaan muutoksen tapahtumispäivää seuraavasta päivästä alkaen.

21 §

Verolipun ja muun ilmoituksen tai päätöksen lähettäminen

Ajoneuvohallintokeskus lähettää verolipun, muun ilmoituksen tai päätöksen ajoneuvorekisteriin ilmoitetulla osoitteella tai Ajoneuvohallintokeskukselle kirjallisesti ilmoitetulla ajoneuvoveron laskutusosoitteella. Jollei muuta näytetä, asiakirjan tiedoksiannon katsotaan tapahtuneen seitsemäntenä päivänä sen jälkeen, kun Ajoneuvohallintokeskus on antanut asiakirjan postin tai muun vastaavista tehtävistä huolehtivan sopimuskumppanin kuljetettavaksi.

Jos verovelvollinen ei ole saanut verolippua, hänen on pyydettävä sitä Ajoneuvohallintokeskukselta siten, että veron voi suorittaa eräpäivänä.

Jos on syytä olettaa, että vastaanottajan osoite voi olla virheellinen, asiakirja voidaan lähettää todisteellisena tiedoksiantona.

22 §

Verolipun tiedot

Verotuksen toimittamisessa käytettyjen tietojen ja veron suorittamiseksi tarpeellisten tietojen lisäksi verolippuun voidaan merkitä tiedot samasta ajoneuvosta aikaisemmin suorittamatta olevista ajoneuvoveroista, niille laskettavista viivästysseuraamuksista sekä siitä, kenelle vero on näiltä ajoilta maksuunpantu. Verolippuun

merkitään myös verovelvollisen edeltävältä verokaudelta kannettavaksi tai palautettavaksi siirrettyjen verojen määrä.

Verolippuun ei sovelleta hallintolain (434/2003) 44 ja 45 §:n säännöksiä.

23 §

Eräpäivät

Veron eräpäivä on 42 päivän kuluttua verokauden alkamisesta tai verotuspäätöksen tekemisestä sen mukaan, kumpi niistä on myöhäisempi ajankohta. Lain 18 §:n 3 momentin mukaisen maksuunpanon eräpäiväksi Ajoneuvohallintokeskus voi määrätä muunkin päivän.

Useammassa kuin yhdessä erässä maksettava vero erääntyy maksettavaksi kolmen tai kuuden kuukauden välein veron ensimmäisen erän eräpäivästä lukien siten kuin verolippuun on merkitty.

24 §

Ajoneuvoveron suorittaminen

Vero on maksettava rahalaitokseen tai maksuja vastaanottavaan toimipisteeseen sen mukaan kuin veronkantolaissa tai sen nojalla säädetään. Veron maksun yhteydessä on ilmoitettava verolipun viitenumero.

Jos ajoneuvoveroa ei makseta 23 §:ssä säädettyssä määräajassa, verovelvolliselta peritään veronlisäyksestä ja viivekorosta annetussa laissa (1556/1995) säädettyjen perusteiden mukaan laskettava viivekorko.

25 §

Maksumuistutus

Ajoneuvohallintokeskus voi lähettää erääntyneestä verosta verovelvolliselle maksumuistutuksen. Maksumuistutusta ei kuitenkaan lähetetä, jos sen lähettämättä jättämiseen on erityisiä syitä.

26 §

Veronkannon jaksottaminen

Ajoneuvohallintokeskus voi hyväksyä jaksoverotettavaksi verovelvollisen, jonka arvioidaan vastaavan keskimäärin päivittäin 12 kuukauden aikana vähintään 50 ajoneuvon verosta. Jaksoverotettavaksi voidaan erityisistä syistä hyväksyä myös tätä pienemmästä verotettavien ajoneuvojen määrästä vastaava verovelvollinen.

Jaksoverotukseen hyväksytylle verovelvolliselle toimitetaan verolippujen kooste verotusjakson päättymisen jälkeen niistä ajoneuvoista, joista jaksoverotettava on ollut verovelvollinen jakson aikana. Vero kannetaan jakson aikana rekisterissä olleista ajoneuvoista päiväkohtaisesti.

Ajoneuvohallintokeskus voi tehdä asettamillaan ehdoilla sopimuksen jaksoverotettavan kanssa:

- 1) verolipun sisältämistä tiedoista;
- 2) veron eräpäivästä;
- 3) verotusjakson pituudesta;
- 4) verosaatavaa turvaavasta vakuudesta;
- 5) maksuunpantavan veron minimimäärästä; sekä
- 6) muista jaksoverottamisen toimittamiseksi tarpeellisista asioista.

Jos jaksoverotettava ei noudata sopimuksen ehtoja tai jos sopimuksen edellytykset muutoin lakkaavat, Ajoneuvohallintokeskus voi purkaa sopimuksen verovelvollista kuulematta. Sopimuksen purkamisen jälkeen ajoneuvovero maksuunpannaan ajoneuvokohtaisesti siten kuin tässä laissa säädetään.

4 luku

Veron palauttaminen

27 §

Veron palauttamisen edellytykset

Veroa palautetaan, jos verokauden aikana:

- 1) ajoneuvo poistetaan rekisteristä tai kiinnitetyn ajoneuvon rekisterikilvet palautetaan;
- 2) rekisteriin merkitään uusi verovelvollinen;

3) ajoneuvorekisteriin merkityt tiedot muuttuvat siten, että ajoneuvosta tulee verovapaa tai veron määrä alenee; tai

4) verovelvollinen vapautetaan veron maksuvelvollisuudesta.

28 §

Palautuksen määrä

Suoritettua veroa palautetaan 27 §:ssä tarkoitettun palautusperusteen syntymistä seuraavasta päivästä alkaen. Palautuksen määrä lasketaan päiväkohtaisesti 10 ja 11 §:n mukaisesti. Lain 27 §:ssä tarkoitettulle palautukselle ei makseta korkoa.

29 §

Palautukseen oikeutettu

Palautus maksetaan verovelvolliselle. Palautus voidaan verovelvollisen kirjallisella suostumuksella maksaa muulle kuin verovelvolliselle.

Yhteisvastuullisista verovelvollisista vero palautetaan sille, jolle vero oli maksuunpantu.

30 §

Aiheettoman suorituksen palauttaminen

Joka osoittaa suorittaneensa erehdyksessä ajoneuvoveroa, on oikeutettu hakemaan suorittamansa määrän takaisin Ajoneuvohallintokeskukselta. Erehdyksenä ei pidetä veron suorittamista siinä tarkoituksessa, ettei ajoneuvon käyttöä estettäisi, tai olosuhteissa, joissa tätä tarkoitusta voidaan pitää ilmeisenä.

Jos kaksi tai useampi on suorittanut samasta ajoneuvosta ajoneuvoveroa, liikaa maksettu vero palautetaan hakemuksesta sille, joka ei ole verovelvollinen.

31 §

Veronpalautuksen siirto

Jos Ajoneuvohallintokeskuksella on verovelvolliselle sekä palautettavaa että maksuunpanta-

vaa veroa, Ajoneuvohallintokeskus siirtää verovelvollista kuulematta palautuksen veron suoritukseksi. Siirto voidaan tehdä, vaikka vero, jonka suoritukseksi palautus siirretään, ei ole eräännytynyt. Jos maksuunpantua veroa ei ole, palautus siirretään odottamaan seuraavaa maksuunpanoa.

Siirrettyyn veronpalautukseen sovelletaan, mitä 32 §:ssä säädetään.

Palautettavan määrän siirrosta ja käyttämisestä veron suoritukseksi ilmoitetaan verovelvolliselle seuraavaksi lähetettävässä verolipussa.

32 §

Palautuksen maksaminen

Veronpalautus maksetaan hakemuksesta palautuksen saajan ilmoittamalle pankkitilille tai maksuosoituksena, jollei palautusta ole käytetty 31 tai 33 §:n mukaisesti.

Jos palautusta ei ole haettu viimeistään 12 kuukauden kuluessa palautusperusteen syntymisestä, veronpalautus maksetaan ilman eri hakemusta, jos maksajana on ollut verovelvollinen. Jos muu kuin verovelvollinen on maksanut palautettavana olevan veron, maksajan tulee hakea veronpalautusta Ajoneuvohallintokeskukselta kirjallisesti.

33 §

Kuittaus

Jos veronkantolaissa säädetty edellytykset kuittaukseen ovat olemassa ja kuittaus voidaan pitää tarkoituksenmukaisena, kuittaus voidaan toimittaa Ajoneuvohallintokeskuksen ja muun viranomaisen kannettavana olevien verojen kesken. Kuittausmenettelyssä sovelletaan veronkantolain säännöksiä.

34 §

Yhdistettyjen kuljetusten tuki

Kuorma-autosta suoritettua ajoneuvoveroa palautetaan 50 euroa jokaiselta kansainvälisen kuljetuksen osana olevalta Suomessa tapahtu-

neelta kuorma-auton rautatiekuljetukselta, jonka alku- ja päätepisteiden välimatka on suoraan mitattuna vähintään 100 kilometriä. Palautukseen sovelletaan, mitä eräistä kansainvälisistä yhdistetyistä kuljetuksista annetussa laissa (440/2000) säädetään.

5 luku

Vammaiselle myönnettävä vapautus

35 §

Vapautus vammaisuuden perusteella

Perusverosta myönnetään vapautus:

1) henkilölle, jolle on myönnetty tieliikennelain 28 b §:ssä tarkoitettu vammaisen pysäköintilupa;

2) henkilölle, joka kuljettaa vammaista, jolle on myönnetty 1 kohdassa mainittu lupa; tai

3) henkilölle, jolle on myönnetty autoveron palautus autoverolain (1482/1994) 51 §:n perusteella tai saman lain 50 §:ssä tarkoitettu vapautus oman tai perheenjäsenen sairauden, vian tai vamman aiheuttaman haitan vuoksi.

Vapautus voidaan myöntää saman henkilön vammaisuuden perusteella vain yhdestä ajoneuvosta kerrallaan ja verovelvollinen voi saada vammaisvapautuksen vain yhdestä ajoneuvosta kerrallaan.

36 §

Menettely vapautusta haettaessa

Vapautusta vammaisuuden perusteella haetaan Ajoneuvohallintokeskukselta kirjallisesti.

Hakemuksessa on käytävä ilmi verovelvollisen sekä vammaisen henkilön nimi, osoite ja henkilötunnus sekä ajoneuvon rekisteritunnus samoin kuin hakemuksen perustelut. Hakemukseen on liitettävä jäljennös mahdollisesta autoveronpalautuspäätöksestä tai pysäköintiluvasta. Jäljennökset voidaan vaatia liitettäväksi oikeaksi todistettuina tai asiakirjat esitettäväksi alkuperäisinä.

Vapautus voidaan myöntää hakemuksetta, jos vapautuksen peruste on Ajoneuvohallintokeskuksen tiedossa.

37 §

Vapautuksen voimassaoloaika

Vapautus on voimassa niin kauan, kun verovapauden edellytyksissä ei tapahdu muutoksia.

6 luku

Muut kuin Suomessa rekisteröidyt ajoneuvot

38 §

Kiinteä vero ja kulutusvero

Ulkomaalla rekisteröidystä Suomeen tilapäistä käyttöä varten tuodusta ajoneuvosta, jossa käytetään polttoaineena muuta ainetta kuin moottoribensiiniä, sekä kuorma-auton perävaunusta on suoritettava ajoneuvoverona kiinteää veroa jokaiselta vuorokaudelta, jona ajoneuvoa Suomessa käytetään. Ajoneuvoa katsotaan käytetyn Suomessa siitä vuorokaudesta alkaen, kun se on saapunut Suomen alueelle, sen vuorokauden loppuun, jona se on poistunut Suomen alueelta. Sen lisäksi peritään kulutusveroa Suomessa ajatun matkan perusteella.

39 §

Velvollisuus suorittaa kiinteää veroa ja kulutusveroa

Velvollinen suorittamaan 38 §:ssä tarkoitettua veroa on ajoneuvon omistaja tai haltija. Jos veroa ei voida kantaa ajoneuvon omistajalta tai haltijalta, vero voidaan maksuunpanna sille, jonka toimesta tai toimeksiannosta ajoneuvoa Suomessa käytetään.

40 §

Kiinteän veron määrä

Kiinteää veroa peritään seuraavasti:

Kiinteä vero	Euroa vuorokaudelta
Pakettiauto	13,00
Linja-auto	15,00
Kuorma-auto	25,00
Kuorma-auton perävaunu	15,00

41 §

Kulutusveron määrä

Kulutusveroa suoritetaan Suomessa ajatun matkan perusteella tulo- ja lähtöpäivät mukaan luettuina jokaiselta kalenterivuorokaudelta seuraavasti:

	Euroa/ km	Euroa vuorokaudelta, vähintään
Kulutusvero		
Pakettiauto	0,10	33,00
Linja-auto	0,15	60,00
Kuorma-auto	0,60	225,00
Kuorma-auton perävaunu	0,20	85,00

Kuorma-auton perävaunusta peritään kulutusveroa saman pituisen matkan perusteella kuin vetoautosta, jollei matkasta muuta näytetä.

42 §

Veron maksuunpano

Kiinteä vero ja kulutusvero maksuunpannaan ja kannetaan etukäteen ajoneuvoa maahan tuottaessa. Jos maasta viettäessä ajoneuvolla todetaan ajatun Suomessa pidemmän tai lyhyemmän matkan taikka käytetyn pidemmän tai lyhyemmän ajan kuin mitä veroa perittäessä on edellytetty, verotusta oikaistaan. Jos oikaistus vuoksi

veroa peritään lisää, voidaan lisää perittävän veron määrää korottaa enintään 50 eurolla.

43 §

Eräiden ulkomailla rekisteröityjen ajoneuvojen vapauttaminen ajoneuvoverosta

Vastavuoroisuuteen perustuen myönnetään vapautus tai alennus 38 §:ssä tarkoitetun veron suorittamisesta ulkomailla rekisteröidyistä Suomen tilapäistä käyttöä varten tuoduista ajoneuvoista seuraavasti:

1) vapautetaan kiinteästä verosta ja kulutusverosta Armeniassa, Azerbaizanissa, Georgiassa, Iranissa, Kazakstanissa, Kirgisiassa, Latviasa, Liettuaassa, Moldovassa, Slovakian tasavallassa, Tadžikistanissa, Tunisiassa, Tšekin tasavallassa, Turkmenistanissa, Ukrainassa, Uzbekistanissa tai Virossa rekisteröidyt ajoneuvot, Libyassa rekisteröidyt kuorma-autot ja kuorma-auton perävaunut sekä Turkissa rekisteröidyt linja-autot ja sellaiset kuorma-autot, jotka ovat Suomen ja Turkin välisessä liikenteessä;

2) vapautetaan kiinteästä verosta Sveitsissä ja Venäjän federaatiossa rekisteröidyt ajoneuvot;

3) vapautetaan kulutusverosta Bosnia ja Herzegovinassa, Kroatiasa, Norjassa tai Sloveniasa rekisteröidyt ajoneuvot; sekä

4) alennetaan kulutusvero Sveitsissä rekisteröidyistä ajoneuvoista siten, että vero alennetaan pakettiautosta 0,03 euroon kilometriltä, linja-autosta ja kuorma-autosta 0,05 euroon kilometriltä ja kuorma-auton perävaunusta 0,02 euroon kilometriltä.

Sveitsissä rekisteröityyn ajoneuvoon ei sovelleta kulutusveron vähimmäismääriä koskevia säännöksiä. Sveitsissä rekisteröity ajoneuvo, jolla Suomessa ajettu matka on enintään 50 kilometriä, on vapaa kulutusverosta.

44 §

Kiinteästä ja kulutusverosta vapaat ajoneuvot

Kiinteästä verosta on vapaa ulkomailla rekisteröity moottoriajoneuvo, jonka rekisteröintimaa on liittynyt 14 päivänä syyskuuta 1956 an-

netulla asetuksella (495/1956) voimaansaattettuun yleissopimukseen yksityiskäyttöisten kansainvälisessä liikenteessä olevien maantiekuluneuvojen verottamisesta tai 10 päivänä helmikuuta 1967 annetulla asetuksella (104/1967) voimaansaattettuun yleissopimukseen kansainvälisessä matkustajakuljetuksessa käytettävien ajoneuvojen verottamisesta taikka 10 päivänä helmikuuta 1967 annetulla asetuksella (106/1967) voimaansaattettuun yleissopimukseen kansainvälisessä tavarankuljetuksessa käytettävien ajoneuvojen verottamisesta ja jota Suomessa tilapäisesti käytetään asianomaisen sopimuksen ehdoin ja sen rajoissa. Edellä 38 §:ssä säädetyistä veroista on vapaa vieraan valtion kanssa tehdyn sopimuksen nojalla vastavuoroisuuden ehdoin vieraassa maassa rekisteröity, Suomessa tilapäisesti käytettävä paketti-, kuorma- ja linja-auto sekä kuorma-auton perävaunu. Verovapaus myönnetään yhtä pitkäksi ajaksi kuin Suomessa rekisteröidylle ajoneuvolle on vieraassa valtiossa myönnetty vastaava etu, kuitenkin enintään yhden vuoden ajaksi maahan-tuonnista.

Euroopan unionin jäsenvaltiossa rekisteröity ajoneuvo on vapaa kiinteästä verosta ja kulutusverosta.

Venäjällä rekisteröidyt ajoneuvot ovat vapaat kulutusverosta.

7 luku

Veronkorotus, veronoikaisu veronsaajan hyväksi ja jälkiverotus

45 §

Veronkorotus

Milloin verovelvollinen on laiminlyönyt omistusoikeuden siirtymistä koskevan rekisteri-ilmoituksen ja rekisteriin ei ole merkitty uutta omistajaa, korotetaan veroa seuraavasti:

1) jos verovelvollinen ei ensimmäisen verokauden maksuunpanon yhteydessä annetun kehotuksen jälkeen täytä ilmoitusvelvollisuuttaan, maksuunpannaan seuraavan verokauden vero enintään 50 prosentilla korotettuna; ja

2) jos verovelvollinen toisen verokauden maksuunpanon yhteydessä annetun kehotuksen jälkeen ei täytä edelleenkaan ilmoitusvelvollisuuttaan, maksuunpannaan seuraavilta verokausilta vero enintään 100 prosentilla korotettuna.

Jälkiverotuksena maksuunpantavaa veroa voidaan korottaa enintään kolminkertaiseksi, jos verovelvollisen menettelyä veron välttämiseksi voidaan pitää törkeänä.

46 §

Veronoikaisu veronsaajan hyväksi

Jos verovelvolliselle on jäänyt maksuunpantamatta vero tai veroa on maksuunpantu liian vähän taikka veroa on aiheettomasti palautettu verovelvolliselle tai hän on saanut liikaa veroa takaisin, verotusta voidaan oikaista viiden vuoden kuluessa sen verokauden päättymisestä, jona veron maksuunpano on tehty tai jona veron maksuunpano olisi ollut määrättävä tai jona veron palautuspäätös on tehty.

Verotuksen muuttumista koskevaa Ajoneuvohallintokeskuksen päätöstä saadaan 1 momentissa säädetyn määräjän estämättä oikaista 60 päivän kuluessa päivästä, jona muutoksenhakuun oikeutettu on saanut Ajoneuvohallintokeskuksen päätöksestä tiedon.

47 §

Jälkiverotus

Jos ajoneuvo on toimittamatta jätetyn taikka puutteellisen tai tiedoiltaan väärän ilmoituksen tai muun tiedon tai asiakirjan johdosta jäänyt kokonaan tai osaksi verottamatta tai veroa on aiheettomasti palautettu, Ajoneuvohallintokeskus määrää maksuunpanematta jääneen tai palaute-
tun veron suoritettavaksi.

Jos veron määrä tulee laskettavaksi ajoneuvolle, joka ei ole rekisterissä, arvioidaan veron määrä sen mukaiseksi, mikä tiedossa olevien seikkojen perusteella vastaisi todennäköisesti vastaavanlaisesta rekisteröidystä ajoneuvosta suoritettavan veron määrää. Vero voidaan määrätä aina vähintään niiden tietojen mukaisena,

jotka ajoneuvosta on kirjattu sen ollessa viimeksi rekisterissä.

Ennen jälkiverotuksen toimittamista on verovelvolliselle varattava tilaisuus vastineen antamiseen asiassa. Jälkiverotus tulee toimittaa viimeistään kahden vuoden kuluessa sen vuoden päättymisestä, jonka aikana jälkiverotuksen perusteena oleva seikka on tullut veroviranomaisen tietoon. Jälkiverotus toimitetaan kuitenkin viimeistään viiden vuoden kuluessa sen vuoden päättymisestä, jolta vero olisi ollut maksuunpantava.

8 luku

Ennakkoratkaisu, oikaisu ja muutoksenhaku

48 §

Ennakkoratkaisu

Ajoneuvohallintokeskus voi hakemuksesta antaa ennakkoratkaisun ajoneuvoveroa koskevien säännösten soveltamisesta. Ennakkoratkaisu annetaan enintään kahden vuoden pituiseksi ajanjaksoksi sille, jolle on tärkeää saada tietoa lain soveltamisesta ajoneuvoonsa. Ennakkoratkaisun antamisesta peritään valtion maksuperustelain (150/1992) mukainen maksu.

Jos hakija vaatii, lainvoiman saanutta ennakkoratkaisua on noudatettava sitovana hakijan verotuksessa sinä aikana, jota ennakkoratkaisu koskee. Muutoksenhausta ennakkoratkaisuun on voimassa, mitä 50 §:ssä säädetään. Muutosta ei kuitenkaan saa hakea päätökseen, jolla on päätetty olla antamatta ennakkoratkaisua.

49 §

Oikaisu verovelvollisen hyväksi

Jos veroa on maksuunpantu liikaa, asianomainen voi 46 §:ssä säädettyssä ajassa pyytää Ajoneuvohallintokeskusta oikaisemaan verotuksen. Oikaisuvaatimus tulee tehdä kirjallisesti. Ajoneuvohallintokeskus voi oikaista verotusta verovelvollisen hyväksi myös oma-aloitteisesti.

50 §

Valitus hallinto-oikeuteen

Veronkantoviranomaisen tämän lain nojalla tekemään päätökseen haetaan muutosta valittamalla Helsingin hallinto-oikeuteen. Valitus-oikeus on verovelvollisella tai muulla asianomaisella sekä valtion puolesta Uudenmaan veroviraston veroasiamiehellä ja 38 §:ssä tarkoitettua kiinteää tai kulutusveroa koskeissa asioissa Tullihallituksen tulliasiamiehellä.

Verovelvollisen ja muun asianomaisen valitusaika on viisi vuotta sen verokauden päättymisestä, jona veron maksuunpano on tehty tai jona maksuunpano olisi ollut määrättävä tai jona veron palautuspäätös on tehty, kuitenkin aina vähintään 60 päivää päätöksen tiedoksisaannista. Valitusaika ennakkoratkaisusta on kuitenkin 30 päivää päätöksen tiedoksisaannista. Veronsaajan valitusaika on kuusi kuukautta verotuspäätöksen tekemisestä ja 30 päivää ennakkoratkaisun tekemisestä. Muutosta on haettava kirjallisesti, ja valituskirjelmä on toimitettava valitusajassa asianomaiselle veronkantoviranomaiselle.

Veronkantoviranomainen käsittelee asianomaisen tekemän valituksen oikaisuhakemuksena. Jos valitusta ei hyväksytä kokonaisuudessaan, hyväksymättä jäänyt osa valituksesta siirretään Helsingin hallinto-oikeuden käsiteltäväksi.

51 §

Valitus korkeimpaan hallinto-oikeuteen

Hallinto-oikeuden päätökseen saa hakea muutosta valittamalla korkeimpaan hallinto-oikeuteen, jos korkein hallinto-oikeus myöntää valitusluvan. Valitusoikeus on niillä, jotka voivat 50 §:n nojalla hakea muutosta verotukseen.

Valitusluvan myöntämisen perusteet ovat:

1) lain soveltamisen kannalta muissa samantapaisissa tapauksissa tai oikeuskäytännön yhtenäisyyden vuoksi on tärkeää saattaa asia korkeimman hallinto-oikeuden ratkaistavaksi;

2) asian saattamiseen korkeimman hallinto-oikeuden ratkaistavaksi on erityistä aihetta asiassa tapahtuneen ilmeisen virheen vuoksi; tai

3) valitusluvan myöntämiseen on painava taloudellinen tai muu syy.

Valituslupa voidaan myöntää myös siten, että se koskee vain osaa muutoksenhaun kohteena olevasta hallinto-oikeuden päätöksestä.

Valitus on tehtävä 60 päivän kuluessa hallinto-oikeuden päätöksen tiedoksisaannista. Valituskirjelmä, johon on sisällytettävä valituslupahakemus, on toimitettava valitusajassa korkeimmalle hallinto-oikeudelle tai Helsingin hallinto-oikeudelle.

52 §

Muutoksenhaun johdosta maksettava korko

Jos vero on muutoksenhaun tai oikaisun johdosta kumottu taikka veroa on alennettu, asianomaiselle on maksettava takaisin liikaa suoritettu määrä sekä sille vuotuista korkoa veron maksupäivästä takaisinmaksupäivään sen mukaan kuin veronkantoasetuksen (903/1978) 11 §:ssä säädetään.

Korkoa ei kuitenkaan makseta oikaisun perusteella, jos veron palautus johtuu siitä, että verovelvollinen on jättänyt ilmoittamatta verovelvollisuuden päättymiseen tai 19 §:ssä tarkoitettuun veronkannon keskeyttämiseen liittyvän tai muun vastaavan tiedossaan olleen verovelvollisuuteen tai ajoneuvon veronalaisuuteen liittyvän seikan.

Jos muutoksenhaun johdosta veroa määrätään suoritettavaksi tai veron määrää korotetaan, Ajoneuvohallintokeskus perii veron ja sille veronlisäyksestä ja viivekorosta annetussa laissa säädetyn viivekoron.

53 §

Valtion puhevallan käyttäminen

Valtion puolesta puhevaltaa muutoksenhakua ja oikaisua koskeissa asioissa käyttää Uudenmaan veroviraston veroasiamies. Edellä 38 §:ssä tarkoitettua kiinteää tai kulutusveroa koskeissa

asioissa valtion puhevaltaa käyttää Tullihallituksen tulliasiamies.

Veroasiamiestä tai tulliasiamiestä kuullaan ja päätös annetaan hänelle tiedoksi siten, että asiamiehelle varataan tilaisuus tutustua päätökseen ja sen perusteena oleviin asiakirjoihin.

54 §

Äänestäminen hallintotuomioistuimissa

Jos tämän lain nojalla tehtyä muutoksenhakua ratkaistaessa ilmaantuu eri mielipiteitä, tulee päätökseksi se mielipide, jota useimpien on katsottava kannattaneen. Äänten jakautuessa tasan päätökseksi tulee se mielipide, joka on verovelvolliselle edullisempi, tai jollei tätä perustetta voida soveltaa, se mielipide, jota puheenjohtaja on kannattanut.

55 §

Täytäntöönpano

Muutoksenhausta huolimatta verovelvollinen ja muu verosta vastuussa oleva henkilö on velvollinen maksamaan erääntyneen veron.

9 luku

Viranomaiset ja valvonta

56 §

Viranomaiset

Ajoneuvoveron veronkantoviranomaisena toimii Ajoneuvohallintokeskus, kuitenkin siten, että kiinteän veron ja kulutusveron veronkantoviranomaisena toimii tullilaitos. Ahvenanmaan maakunnassa veronkantoviranomaisena on Ahvenanmaan lääninhallitus, johon sovelletaan, mitä tässä laissa säädetään Ajoneuvohallintokeskuksesta.

Ajoneuvohallintokeskus, tullilaitos ja Ahvenanmaan maakunnassa rekisteröityjen ajoneuvojen osalta Ahvenanmaan lääninhallitus toimittavat veron maksuunpanon ja huolehtivat veron perimisestä ja muista verotukseen liittyvistä toi-

menpiteistä sekä käsittelevät ajoneuvoverotusta koskevat hakemus- ja muut asiat. Ajoneuvohallintokeskus käsittelee kuitenkin myös Ahvenanmaan lääninhallituksen kantamia veroja koskevat lykkäys- ja huojenusasiat.

57 §

Valvonta

Ajoneuvoverotuksen valvonta kuuluu Ajoneuvohallintokeskukselle sekä poliisi-, rajavartiolaito- ja tulliviranomaisille. Laissa tai asetuksessa määrätyn viranomaisen on valvottava, ettei liikenteessä käytetä tai maasta viedä sellaista ajoneuvoveron alaista ajoneuvoa, josta on erääntynyt veroa suorittamatta. Ajoneuvohallintokeskus voi antaa muille viranomaisille ohjeita valvonnan suorittamiseksi.

58 §

Käyttökielto

Jollei veroa tai sen erääntynyttä osaa ole suoritettu määräajassa, ajoneuvoa ei saa käyttää liikenteessä (*käyttökielto*). Ajoneuvoa ei saa käyttää liikenteessä siinäkään tapauksessa, että ajoneuvon omistus tai hallinta on siirretty muulle kuin verovelvolliselle. Valvovan viranomaisen on otettava käyttökiellossa olevan ajoneuvon rekisterikilvet ja rekisteriote haltuunsa. Poliisi-, tull- tai rajavartiolaitosviranomaisen kirjallisella luvalla saa ajoneuvon kuitenkin kuljettaa hänen määräämäänsä paikkaan säilytettäväksi.

Ajoneuvohallintokeskus voi erityisen painavista syistä kokonaan tai määräajaksi peruuttaa käyttökiellon tai määrätä, ettei ajoneuvoon sovelleta käyttökieltoa. Ajoneuvon käyttö voidaan sallia ainoastaan, jos:

1) tuomioistuin on päättänyt aloittaa maksun suorittamatta jättäjää koskevan saneerausmenettelyn tai velkajärjestelyn; tai

2) voidaan katsoa, ettei ajoneuvon omistaja tai haltija tiennyt eikä ole voinutkaan tietää suorittamatta olevasta verosta ja ajoneuvon käytön estämistä voidaan pitää olosuhteet huomioon ottaen kohtuuttomana.

Jos ajoneuvoja koskevassa rekisterissä on ollut ajoneuvon ostajan käytettävissä tieto veronmaksun laiminlyönnistä, ajoneuvon käyttökieltoa ei ilman erityistä syytä peruuteta.

Jaksoverotusajalta maksamatta oleva veron suoritus ei aiheuta ajoneuvon seuraavalle omistajalle käyttökieltoa.

Kun ajoneuvosta on 5 §:n 5 momentin nojalla maksuunpantu ajoneuvoveroa ajoneuvon anastaneelle henkilölle, ajoneuvon omistajalle tai haltijalle ei aiheudu käyttökieltoa maksamattoman veron johdosta.

59 §

Ajoneuvon katsastaminen

Ajoneuvolain mukaista määräaikaishuolennusta suorittaessaan katsastuksen suorittajan on tarkastettava, että ajoneuvovero on asianmukaisesti suoritettu. Jos erääntynyttä ajoneuvoveroa on suoritamatta, ajoneuvoa ei hyväksytä määräaikaishuolennuksessa.

Jos tietojärjestelmässä ei ole merkintää veron suorittamisesta eikä muuta näyttöä veron suorittamisesta esitetä, ajoneuvon katsastus keskeytetään, kunnes vero viivekorkoineen on kokonaan suoritettu. Valvovat viranomaiset voivat estää ajoneuvon käytön sinä aikana, jona ajoneuvon katsastus on keskeytettynä.

Edellä 2 momentissa tarkoitettuna näyttönä voidaan pitää rahalaitoksen antamaa tositetta veron suorittamisesta, samoin kuin yhdessä verolipun kanssa tiliotetta taikka yhdessä verolipun kanssa laskunmaksuautomaatilta tai muulta päätteeltä tulostettua tositetta.

Jos Ajoneuvohallintokeskus on tehnyt 58 §:n 2 momentissa tarkoitetun päätöksen käyttökiellon peruuttamisesta, ajoneuvo voidaan päätöksen voimassaoloaikana katsastaa, vaikka veroa on suoritamatta.

60 §

Veronkierto

Jos jollekin olosuhteelle tai toimenpiteelle on annettu sellainen oikeudellinen muoto, joka ei vastaa asian varsinaista luonnetta tai tarkoitusta, on verotusta toimitettaessa meneteltävä niin kuin asiassa olisi käytetty oikeaa muotoa.

Jos on ilmeistä, että verotusta toimitettaessa olisi meneteltävä 1 momentissa tarkoitettulla tavalla, verotusta toimitettaessa on huolellisesti tutkittava kaikki ne seikat, jotka voivat vaikuttaa asian arvosteleamiseen, sekä annettava verovelvolliselle tilaisuus esittää selvitys havaituista seikoista. Jollei verovelvollinen tällöin esitä selvitystä siitä, että olosuhteelle tai toimenpiteelle annettu oikeudellinen muoto vastaa asian varsinaista luonnetta tai tarkoitusta taikka ettei toimenpiteeseen ole ryhdytty ilmeisesti siinä tarkoituksessa, että suoritettavasta verosta vapauttaisiin, verotusta toimitettaessa on meneteltävä 1 momentissa tarkoitettulla tavalla.

61 §

Veronhuojennus

Ajoneuvohallintokeskus voi erityisestä syystä hakemuksesta määräämillään ehdoilla kokonaan tai osittain vapauttaa tai myöntää lykkäyksen suoritettun tai suoritettavan ajoneuvoveron ja sille laskettavan koron suorittamisesta. Ajoneuvohallintokeskus tai valtionvarainministeriö on oikeutettu saamaan muilta veroviranomaisilta tarvittavat tiedot huojennusasian ratkaisemiseksi. Tullihallitus ratkaisee edellä 38 §:ssä tarkoitettua kiinteää ja kulutusveroa koskevat vapautus- tai lykkäyshakemukset. Veronmaksun lykkäys myönnetään valtiovarainministeriön määräämillä ehdoilla.

Valtiovarainministeriö voi ottaa 1 momentissa tarkoitetun periaatteellisesti tärkeän asian ratkaistavakseen.

10 luku

Erityisiä säännöksiä

62 §

Pienin perittävä, maksuunpantava ja palautettava määrä

Maksuunpantavan ajoneuvoveron vähimmäismäärä verokaudelta on 17 euroa. Veroa palautetaan, jos palautettava määrä on viisi euroa tai sen yli. Alle viiden euron palautus voidaan siirtää seuraavan maksuunpanon hyvitykseksi.

Pienin perittävä veron määrä on 10 euroa. Tämän määrän alittava saatava tai yhteenlaskettujen saatavien määrä peritään ainoastaan erityisestä syystä, jollaisena voidaan pitää saman verovelvollisen lukuisia tai tahallisia virhesuorituksia.

63 §

Ajoneuvoveroa koskevien tietojen julkisuus ja tietojen antaminen

Ajoneuvoveroa koskevat tiedot ovat julkisia lukuun ottamatta verovelvollisen terveydentilaa koskevia asiakirjoja sekä veronhuojennus- ja lykkäyshakemuksia sekä käyttökiellosta vapauttamista koskevia hakemusasiakirjoja niihin liittyvine asiakirjoina. Ajoneuvoveroa sekä verovelvollista koskevien tietojen luovuttamiseen sovelletaan lisäksi, mitä ajoneuvoliikennerekisterilain 20 §:ssä säädetään.

Ajoneuvohallintokeskus voi antaa todistuksen siitä, ettei ajoneuvosta ole suorittamatta ajoneuvoveroa. Annetuista tiedoista peritään maksu valtion maksuperustelain mukaisesti.

64 §

Tiedonsiirtokorvaus ja rahalaitoksen viivästyskorko

Rahalaitokselle maksettavaan tiedonsiirtokorvaukseen ja rahalaitoksen velvollisuuteen suorittaa viivästyskorkoa verovarojen siirron tai tilityksen viivästymisen johdosta sovelletaan,

mitä Ajoneuvohallintokeskus ja asianomaiset rahalaitokset siitä sopivat.

65 §

Sähköinen allekirjoitus

Verotusjärjestelmästä annettava asiakirja voidaan allekirjoittaa koneellisesti. Tästä on oltava maininta asiakirjassa.

66 §

Rangaistussäännökset

Rangaistuksesta ajoneuvoveron lainvastaisesta välttämisestä ja sen yrittämisestä säädetään rikoslain (39/1889) 29 luvun 1—3 §:ssä.

Joka kuljettaa ajoneuvoa, josta on erääntynyt ajoneuvoveroa suorittamatta, on tuomittava ajoneuvoverorikkomuksesta sakkoon. Samoin on tuomittava ajoneuvon omistaja tai haltija, joka on luovuttanut tällaisen ajoneuvon toisen kuljetettavaksi.

67 §

Kiinteän ja kulutusveron kantaminen eräissä tapauksissa

Kun eduskunnalle on annettu esitys 40 tai 41 §:ssä tarkoitetun veron määrän tai näitä veroja koskevien 43 tai 44 §:ssä tarkoitettujen vapautusten taikka veron alennusten muuttamisesta, valtioneuvoston asetuksella voidaan määrätä, että vero kannetaan esityksen mukaisena esityksen antamisesta lukien. Jos eduskunta ei hyväksy esitystä, liikaa kannettu vero palautetaan.

68 §

Siirtymäsäännös

Ensimmäinen verokausi vuonna 2004 alkaa kaikilla verotettavilla ajoneuvoilla 1 päivänä tammikuuta 2004. Vuoden 2004 verokausi päättyy vastaavana kalenteripäivänä, jona ajoneuvo on viimeksi luovutettu, tai sitä edeltävänä vastaavana päivänä, jolloin ajoneuvo on ensi-

uudelleenrekisteröity. Jos vastaavaa päivää ei ole siinä kuussa, jona verokausi päättyisi, pidetään sen kuukauden viimeistä päivää verokauden päättymispäivänä. Jos näin määräytyvä verokausi päättyisi ennen 31 päivää maaliskuuta 2004, verokauden päättyminen siirtyy vuodella eteenpäin. Vero maksuunpannaan kaikista ajoneuvoista yhdellä kertaa 1 päivänä tammikuuta 2004 alkavalta verokaudelta toimitettavassa verotuksessa.

Verovelvollisen ennen veron eräpäivää tekemästä pyynnöstä Ajoneuvohallintokeskus voi jakaa maksuunpantavan veron määrän maksettavaksi kahdessa, kolmessa tai neljässä erässä riippuen 1 päivänä tammikuuta 2004 alkavan verokauden pituudesta. Alle 6 kuukauden pituiselta verokaudelta vero maksetaan yhdessä erässä. Yli 6 kuukauden mutta alle 9 kuukauden pituiselta verokaudelta voidaan vero maksaa kahdessa erässä. Yli 9 kuukauden mutta alle 12 kuukauden pituisen verokauden vero voidaan jakaa maksettavaksi kahdessa tai kolmessa erässä ja yli 12 kuukauden pituisen verokauden vero voidaan maksaa kahdessa tai neljässä erässä. Siirtymäkauden aikana ei sovelleta 18 §:n säännöksiä veron maksamisesta erissä.

Lain 23 §:n säännöksistä poiketen Ajoneuvohallintokeskus määrää siirtymäajan ensimmäisen veroerän eräpäivistä.

69 §

Voimaantulo

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2004.

Tällä lailla kumotaan ajoneuvoverosta annettu laki (1111/1996) ja moottoriajoneuvoverosta annettu laki (722/1966) niihin myöhemmin tehdyine muutoksineen. Tämän lain voimaan tullessa voimassa olleita lakeja ja niiden nojalla annettuja säännöksiä sovelletaan kuitenkin laeissa tarkoitettuihin veroihin, jotka kohdistuvat aikaan ennen 1 päivää tammikuuta 2004. Lain voimaantulon jälkeen vireille tulleeseen muutoksenhakuun, veronhuojennukseen ja veronlykkäykseen sovelletaan tämän lain säännöksiä.

Ajalta ennen 1 päivää tammikuuta 2004 koskevan lisäveron huojentamiseen ja lykkäykseen sovelletaan tämän lain voimaan tullessa voimassa olleita säännöksiä.

Moottoriajoneuvoverosta annetun lain 13 §:n 2 momentin säännöksiä ei sovelleta 1 päivää tammikuuta 2002 ja sen jälkeistä aikaa koskeviin veronpalautuksiin.

Ajoneuvohallintokeskus voi ryhtyä ennen tämän lain voimaantuloa sen täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin jaksoerotusta ja verotusta avustavia tehtäviä koskevien sopimusten tekemiseksi.

Helsingissä 9 päivänä joulukuuta 2003
